

hele denne eller hin Arts Vegetid paa alle Steder (hvilket ikke vilde kunne opnaaes uden at give Freetiden en i andre Henseender urimelig lang Varighed), vilde der allerede være meget vundet ved en Freetid af 2 Maaneder, som dog tilnærmelsesvis vil falde sammen med den for Artens Bedligholdelse nødvendige periodiske Virksomhed. (For Hæltens Vedkommende er een Maaned anset for nok, da den falder i en Del af den strengeste Vintertid). Hvor en Forrykning af ikke over 2 Uger til en af Siderne skulde vise sig at ramme Njemedet endnu bedre, vil dette jo desuden kunne ske, saaledes som det nedenfor nærmere vil blive omtalt. Med Hensyn til Enkelttheoder, dette hele Spørgsmaal vedkommende, skal Udvalget isørigt henvise til de af dets Medlem, Dr. Lütken, i Strivelse til dets Formand af 1ste Juli 1874 meddelte Bemærkninger (Bilag VI til vor Forhandlingsprotokol). — Man har selvfølgelig maattet fritage alle Ferskvande, der ere i Enkeltmands Eje (§ 53), saavel som de privilegerede Fiskegaarde (§ 56) fra disse Freetids-Bestemmelser; derimod har man ment, at Staten bør foregaa de Private med et godt Exempel ved at respektere dem paa sine Gjendomsvoande og lægge dem som Servitut paa disse ved mulige Salg eller fremtidige Bortforpagtninger, hvis det skal ventes, at Loven indirekte, ved frivillig Efterlevelse, ogsaa skal komme de i Enkeltmands Besiddelse værende Fiskevande til Gode. Da Lagen kun vides normalt at gaa op i Subenaa og Stjærnaa, og Lagenfiskeriet der formentlig udelukkende tilhører Gjærne af Frisen-volds og Lundegaards Lagen, hvis Rettigheder ikke bestemmes ved § 58, kunde det synes unødvendigt at medtage denne Fisk; naar det imidlertid er fset, er det desu, fordi den dog mulig ogsaa vil findes i andre Aar, f. Ex. Vejle Aa, dels og navnlig af Hensyn til det Opfoing, Lagenfiskeriet forhaabentlig gennem den saakaldte kunstige Fiskeavl vil kunne faa i andre af vore Aar o. s. v., naar den høist fornødne Beskyttelse for dette Fiskeri først er tilvejebragt. Ses alene hen til den nærværende Tilstand, vil det være temmelig ligegyldigt, om Lagen medtages eller ikke; men at den medtages, vil i alt Fald ikke kunne være Nogen til Skade eller Hindrer.

Flodkrebse er saa lidet frugtbar, voger saa langsomt, og er paa den anden Side saa udsat for Efterstræbelser, især efterat en stor Del af Europas Ferskvande allerede ere bleve opfiskede for dette værdifulde Krebsdyr, og Forbindelsen med Udlandet med hvert Aar bliver lettere og hurtigere, at en Freetid af en Maaned er den mindste Beskyttelse, der kan udrette Noget til dens Forvar. Selvfølgelig bør denne Freetid være den, hvori Hummerne have udlækket Angel under deres Sale, eller hvori Angelen endnu søger Beskyttelse der af og til; at frigive Fangsten i denne Maaned og derimod forbyde Fangst af Flodkrebs i den Maaned, hvori Skalkstiftet finder Sted eller den nye Skal endnu er blød (Juli Maaned, særlig sidste Halvdel af samme), vilde selvfølgelig være betydningsløs (Krebsene holde sig ogsaa skjulte under Skalkstiftet og fanges derfor vanskelig paa den Tid), ligesom ogsaa at unddrage Hammer og vogiløse Hummer fra Forbudet, i hvilken Henseende kan henvises til, hvad om Hummerne er anført ved § 11.

For at gjøre det muligt at foretage mindre Ændringer i Lidsgrænserne for disse Freetider, saaledes at disse ikke blive kortere, men, for bedre at ramme Njemedet, lempede efter stedlige Forhold, der kunne bevirke, at Vegetiden et Sted begynder lidt tidligere eller senere end et andet, uden at Lovgivningsmagten derfor skal sættes i Bevægelse, er det foreslaet, at slige Lempelser af Lovens § 58 skulle kunne ske ad administrativ Vej paa de Steder, hvor Gjærne af et „fælles Fiskevand“ komme overens om en fast „Ordnung“ af Fiskeriets Udøvelse for at fiske dets Frenime og Bevarelse; det tør vel endog haabes, at denne Bestemmelse vil virke fremstjynde til at tilvejebringe slige „Ordninger“, dem man vel ikke vil kunne fremtvinge ved nogen Lov, men hvis Tilvejebringelse i størst muligt Omfang sikkert vil have stor Betydning for vort Ferskvandsfiskeris Bevarelse og Op-hjælpning. Det vil paa den anden Side vistnok billiges, at Ferskvandsfiskeriets Freetid ikke kommer til at bero paa, om slige „Ordninger“ oprettes eller ikke, men at Loven foreskriver en bestemt Freetid, der bliver gjældende i alle Tilfælde, hvor en specielle „Ordnung“ for dette eller hint Fiskevand maatte møde uoversigtelige Hindringer.

At de for de i § 58 nævnte Ferskvandsfiske trufne Bestemmelser udvides til de i Fjordene levende Fiske af de samme Arter, saaledes som i andet Stykke af § 49 er fastsat, er absolut nødvendigt — det ene er ligesom en Følge af det andet. Nødvendigheden af, at disse Fiske fredes i Vegetiden i Fjordene, foraa vidt de, som det meget ofte er Tilfældet, gaa ud i disse for at lege eller for at opholde sig der, idet de da lege i Fjordens mindst fælde Dele ligesom i de rent ferske Vand, der staa i Forbindelse med dem, er endog meget større, fordi de her efterstræbes endnu meget ivrigere af en talrig Fiskerbefolkning, af hvilken de betragtes som herreløst Gods, og som, med den øjeblikkelige Fordel og lette Afsetning for Dje, kun sjældent vil kunne blive enig af sig selv om at tage Hensynet til Fremtiden med i Betragtning. Det er derfor foreslaet, at der i de „Bedtægter“, som jo blive at oprette for alle Fjorde og lignende Vand, skal optages en Freetid for de i § 58 nævnte 6 Slags Ferskvandsfiske af ikke kortere Varighed, end i bemeldte Paragraf er fastsat. Befindes Freetiden, saaledes som den i § 58 er fastsat for de Tilfælde, hvor ikke andre Regler komme til at gjælde, ikke at være den mest passende af Hensyn til Fiskearternes særlige Vegetid i den paagjældende Fjord m. v. eller dennes enkelte Afsnit, vil den fornødne Lempelse kunne